

הברית, שחררי לא יורש אותו אלא מי שומר ברית, ומשים שיטופ שומר את הברית, הושם בשני ארוןנות.

וישם בארון במצרים, כך זה וראי. והפסוק מוכיחה סוד אחר, שאף על גב שיצאה נשמהתו בראשות אחתרת, נקשר בשכינה. זהו שבתו וישם בארון, למעלה ולמטה, משום שהיה צדיק, שלא צדק יורש ארץ מקודשה העלונה, כמו שנאמר ועפ"כ כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצਰ מטעי מעשה ידי להתקפר. ברוך ה' לעולם Amen.

סליק ספר בראשית

אדון כל הארץ, דארון דלעילא ארון הברית אקרוי, דהא לא יritten ליה אלא מאן דנטר ברית, ובגין דיטסף נטר ליה לברית, אתחשי בתרי ארוןני.

וישם בארון במצרים, כי הוא וראי. וקרא אוכח רזא אחרא, דאך על גב דעתך נשמתייה בראשו אחרא,atakshar בשכינה. הדא הוא דכתיב, וישם בארון, לעילא ולתפא, בגין דתוה צדיק. דכל צדיק יritten ארעה קדישא עלאה, פמה דאת אמר, (ישעה ס) ועמאך כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצרא מטעי מעשה ידי להתקפר. ברוך ה' לעולם Amen ואמן:

סליק ספר בראשית

השלמה מההשומות (בין סימן מד - מה בולו מראה מקומות התמצאו בסוף הספר) תעספחה אמר ליה רבי אלעאי השיך לדף נ"ב ע"ב שורה ל"ב דברי שמיעון הוותיב תמצוא בחלק השלישי דף קמ"ב

ע"ב

והארם ידע וכו' וכי לא אשטמודע עד מאמר ותוספ לדורת השיך לדף נ"ד ע"א קודם מאמר והארם ידע וכו' תמצוא בתקונים תקון ס"ט מדר קי"ד ע"א עד קי"ז ע"ב.

מן ותוספ לדורות עם המאמרים הנמשכים אחורי עד מאמר ותוספ וכו' תא חוי הבל אויה הלב בתקון הנובר לעיל מדר קי"ז ע"א עד קי"ד ע"ב.

מן ותוספ וכו' תא חוי הבל הנובר לעיל עם מאמורים אחרים עד זה ספר תולדות אדם שם מדר קי"ז ע"א עד קי"ח ע"ב. מן והספר הנובר לעיל עד תיבות בשערא גנוון דשערא וכו' סוף תקון ע' בהגהה דף קל"ו ע"ב (עד באן מההשומות)

תרג' ראש השנה יג' הדרון לימים ספר בראשית מטפָר הזהר דף היומי

הדרון עלה ספר בראשית מספר הזוהר. והדרון עלה. דעתן עלה ספר בראשית מספר הזוהר. ודעך עלה, לא נתני מתק ספר בראשית מספר הזוהר. ולא תנתני מתק. לא בעלמא הדרון ולא בעלמא דאתני: (אמנו)

הערב נא יי אלהינו את דברי תורה בפנוי וביפויות עמה בית ישראל. ונעה אנחנו ואצאיינו ואצאי צאצאיינו, ואצאי עמד בית ישראאל. כלנו יודעי שםך ולומר תורתך לשמה. מאובי תחכמוני מצותה, כי לעולם היא לי. יהי לבי תמים בחקוד למען לא אבוש. לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חיותני. ברוך אתה יי למורני חקי. אמן אמן סלה ועד. מודרים אנחנו לפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו, ששפתה חלקנו מישבי בית המקדש ולא שפתה חלקנו מישבי קנות. שאנו משכימים והם משכימים. אנו ערלים ומקבלים שבר, והם ערלים ואינם מקבלים שבר. אנו רצים והם רצים, הם רצים לבאר שחת, ואני רצים לחמי העולם הבא, שניאמר אתה אלהים תורדים לבאר שחת. אנשי דמים ומורה לא יתנו ימיהם, ואני אבטח בה.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, כשם שעורתני למים ספר בראשית. כד תעורי ליהתUIL ספירים אחרים ולסימם. ללמד וללמוד מהז הרצחה. לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורה באחבה. זכות כל התנאים (ונהנבים) ותלמידי חכמים הנוגרים בספר תקוני הזוהר, יעמוד לך ולזרע ולזרע ורعي, שלא תמוש התורה הקדושה מפי ומפי ורעד ורעד מעטה ועד עולם. ויקים בנו מקרא שבתוב, בהתחלה תנחה אתה בשכבה תשמר עליה, והקיצות היא נשיהך. כי כי ירבו ימיך ווסיפו לך שנות חיים. אריך ימים בימינה, עוזר וכבוד בשמאלתך. יי עוז לעמו יתנו יי יברך את עמו בשלומם.

יתנדל ויתקדש שמה רבא. (אמנו) בעלמא רוחא עתיד לאתחדרה. ולאחיה מתיא. ולאסקא יתחיז לחיי עלמא, ולמני קרתא דירושלם. ולשבילא הcliffe בנווה. ולמעקר פולחנא נוכראה מארעה. ולאתבא פולחנא דשמייא לאחריה. וימליך קורשא בריך הוא במלכותה ויקירה. ונצחה פורקניה ויקרב משיחיה. (אמנו) בטעיכון ובויכוץ ובטעי רכל בית ישראל בעגלא ובומן קרייב. ואמרו אמן: (אמנו) יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלייא יתרך ווישתבח וויתפאר וויתרום וויתנשא ויתהדר וויתעללה ויתהקל שמה קדשא בריך הוא. (אמנו) לעילא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתתא דאמירן בעלמא. ואמרו אמן: (אמנו) לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (אמנו) על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהם ועל כל תלמידי תלמידיהם. דעסכו באורייתא קדשתה. די באורייתא הדרון ודי בכל אחר ואחר. יהא לנו ולכון ולהן חנא וחרדא ור חממי. מן קדם מאירי שמיא וארעא ואמרו אמן. (אמנו) יהא שלמא רבא מן שמיא. חיים ושבוע וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה ונאה וסליחה וכפירה ורוח והצלחה. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן. (אמנו) עוזה שלום במריםיו. הוא ברחמי יעשה שלום עלינו. ועל כל

עמו ישראל ואמרו אמן. (אמנו)